Pogled v nebesa

10 Rimljan Mark je dejal: "Gospod in Mojster, resnično, to jutro je tako lepo, da res ne vem, da bi že kdaj videl lepše! Morda bi lahko celo rekli: V Tvojih resničnih nebesih ne more biti nič lepšega in veličastnejšega!'
11 Jaz sem rekel: "O prijatelj Moj, v duši si tako zelo prijetno vznemirjen, da resnična večna nebesa primerjaš z minljivim jutranjim sijajem; to ti je tudi odpuščeno, saj si na tem planetu niti predstavljati ne moreš neskončne nespremenljive lepote in veličastja Božjih nebes. In če bi te tja v duhu prestavil samo za trenutek, na tem planetu ne bi mogel več živeti, ker bi nepopisna nebeška milina, svetloba, prijaznost in največje ugodje v trenutku uničili tvoje meso, čute tvoje duše pa tako zelo izčrpali in omamili, da bi duša obležala in za dolgo obmirovala kakor mrtva in povsem brez zavesti. Moral bi ji odvzeti spomin na videno in občuteno, saj si sicer ne bi mogla več zamisliti obstoja drugje kakor le v nebesih. Zato pa je treba vsako dušo usmerjati in voditi od stopnje do stopnje, mora se prečistiti in postati kakor najčistejše zlato, da bi bila sposobna vstopiti v neskončno veselje Božjih nebes.
12 Glej, svetloba zemeljskega sonca v primerjavi s svetlobo nebes ni prav nič drugega kakor globoka tema, in kljub temu s svojimi telesnimi očmi pe moreš srepo gledati v sonce; in če bi vanj strmel samo pol ure, bi oslepel. Kaj bi se zgodilo s tvojimi nevajenimi in za opazovanje najvišje svetlobe neprilagojenimi očmi ob pogledu na najvišjo in najmočnejšo svetlobo, četudi bi Jaz dopustil, dajo uzreš?
13 Zato, Moj ljubi prijatelj, ni čudno, da si pri opazovanju tega lepega in jasnega jutra tako veselo vznemirjen, in človek, ki čuti tako kakor ti, je gotovo dobrega srca in na splošno boljši in plemenitejši; hudo zmotno pa bi bilo misliti, da bi Božja nebesa premogla komaj kaj veličastnejšega, kakor je to jutro. Sicer pa sem zadovoljen s tem, kar občutiš.«

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 8/100,10-13